

بررسی شیوع و علل حوادث چشمی ناشی از کار در کارگاه‌های صنعتی مشهد

چکیده

هدف: حوادث شغلی یکی از عوامل تخریب شدید ساختمان چشم بوده و می‌تواند آسیب دائمی در عمل بینایی ایجاد کند. به منظور تجزیه و تحلیل حوادث چشمی ناشی از کار و ارائه طرحها و پیشنهادات موثر جهت کاهش و پیشگیری از آن، ۱۰۴۸ پرونده حادثه شغلی مربوط به سالهای ۸۱-۷۸-۷۳ بطور تصادفی مورد بررسی قرار گرفتند.

روش بررسی: مشخصات فردی، نحوه و چگونگی بروز حوادث چشمی ۶۳ بیمار از فرم‌های گزارش حوادث سازمان تأمین اجتماعی مربوط به کارگاه‌های صنعتی مشهد استخراج و با نرم افزار اکسل و آزمون مجذور کای تجزیه و تحلیل شدند.

یافته‌ها: ۶/۰۵ درصد از حوادث شغلی مربوط به چشم بود. ارتباط معنی داری بین سن و علت وقوع حادثه چشمی در این تحقیق پیدا نشد. علت وقوع ۲۸/۸ درصد حوادث بی‌احتیاطی و عدم استفاده از وسایل حفاظتی بین ۲۰ تا ۴۰ سالگی بود. ۲۵/۷ درصد از حوادث، مربوط به ورود اجسام خارجی به چشم بین ۲۰ تا ۴۰ سالگی بود. بین وقوع حوادث چشمی در فصول مختلف سال و شیفت کاری ارتباط معنی داری وجود داشت ($P < 0.05$). بین نوع حادثه و فصول سال ارتباط معنی داری پیدا نشد و ۲۶/۲ درصد ورود اجسام خارجی به چشم در شیفت صبح اتفاق افتاد.

نتیجه‌گیری: با توجه به نتایج بدست آمده بنظر می‌رسد که آموزش کارگران، بالا بردن سطح آگاهی و مهارت‌های شغلی، استفاده صحیح از وسایل حفاظتی فردی و گروهی، اجتناب از بکارگیری وسایل معیوب، پرهیز از اضافه کاری و بکارگیری روشنائی مناسب جهت کاهش حوادث شغلی از اولویت برخوردار باشند.

کلید واژه‌ها: حادثه / شغل / حوادث چشمی / پیشگیری

* دکتر هادی استادی مقدم

دکترای بینایی سنجی، استادیار بینایی سنجی
دانشگاه علوم پزشکی مشهد

دکتر عباسعلی یکتا

دکترای بینایی سنجی، دانشیار
بینایی سنجی دانشگاه علوم پزشکی مشهد

دکتر جواد هرویان

دکترای بینایی سنجی، دانشیار
بینایی سنجی دانشگاه علوم پزشکی مشهد

محمد جواد فحول

کارشناس ارشد بهداشت حرفه ای مرکز
بهداشت مشهد

مجتبی افشارنی

کارشناس ارشد بهداشت محیط مشهد

*E-mail: H-D-Ostadi@mums.ac.ir